

РЕШЕНИЕ

№ 870

гр. София, 20.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 96-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КИРИЛ Г. ДИМИТРОВ

при участието на секретаря ПАВЕЛ АЛЪ. БОЖИНОВ
като разгледа докладваното от КИРИЛ Г. ДИМИТРОВ Административно наказателно дело № 20221110213401 по описа за 2022 година

За да се произнесе, съдът взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следв. от ЗАНН.

С наказателно постановление № Р-10-209/21.09.2022 г., издадено от заместник-председателя на Комисия за финансов надзор (КФН), на К. С. В. е наложена „глоба“ в размер на 3000 лева за извършено административно нарушение по чл. 177, ал. 2, т. 2 КСО, вр. § 1, ал. 2, т. 3, б. „а“, подбуква „аа“ от ДР на КСО, изразяващо се в това, че на 30.12.2021 г. в гр. София в качеството му на прокурист на „А.Е.А.З. Ц.К.Б. Ж.“ ЕАД не е извършил съответните действия и е допуснал „А.Е.А.З. Ц.К.Б. Ж.“ ЕАД да закупи на ОТС дялове на ДФ „Т.К.С.“, управляван от УД „Т.А.М.“ ЕАД, с насрещна страна по сделката УПФ „ЦКБ Сила“, управляван от ПОАД „Ц.-С.“ АД.

Срещу така издаденото наказателно постановление е подадена жалба от санкционираното лице К. С. В., в която са релевирани доводи за неговата неправилност. На първо място е посочено, че по делото не е доказано, че „А.Е.А.З. Ц.К.Б. Ж.“ ЕАД е извършило административно нарушение, на което той да се явява допустител, както се твърди в НП. Изложено е, че е налице нарушение на принципа „non bis in idem“, доколкото срещу жалбоподателя са издадени 6 броя НП за едно и също административно нарушение. Твърди се,

че НП е издадено в нарушение на разпоредбата на чл. 52, ал. 4 ЗАНН, доколкото не е извършена проверка на спорните обстоятелства, както и не са съобразени подадените възражения срещу АУАН. Изложено е, че в нарушение на чл. 19, ал. 6 ЗКФН не е съставен констативен протокол от извършената проверка, респ. такъв не е връчван на жалбоподателя, както и копие от Заповед № 3-48/03.02.2022 г., посочена в НП. Релевирани са доводи, че от съдържанието на НП не ставало ясно какво изпълнително деяние му се вменява като извършено, дали в това, че е извършил конкретни действия или е бездействал. В този смисъл е изложено, че е налице противоречие в НП относно датата и мястото на извършване на нарушението, доколкото от една страна е изложено, че на 23.12.2021 г. в гр. Варна е подписал съответните документи, но е ангажирана административнонаказателната му отговорност за нарушение, извършено на 30.12.2021 г. в гр. София. Твърди се, че жалбоподателят не е свързано с ПОД лице, поради което не може да бъде субект на административно нарушение по чл. 177, ал. 2, т. 2 КСО. Изложени са съображения, че деянието не е извършено виновно от жалбоподателя, доколкото с оглед начина на сключване на процесната сделка не е имал обективна възможност да установи коя е насрещната страна по нея. Релевирани са доводи за наличието на маловажен случай, поради което е следвало да се приложи разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. С оглед на изложеното, от съда се иска да отмени обжалваното НП като незаконосъобразно и необосновано. Претендират се направените по делото разноски.

В хода на съдебното производство процесуалният представител на жалбоподателя поддържа подадената жалба по изложените в същата съображения, както и по доводи, изложени в представени писмени бележки. В допълнение е посочено, че едва при разпита си в хода на съдебното следствие св. В.С. е заявила, че е налице допустителство от страна на жалбоподателя В., с което е нарушено правото му на защита. Релевирани са доводи, че деянието не е извършено умишлено, нито при форма на вина небрежност, доколкото не е налице нормативно изискване какви лимитативно изброени реквизити следва да включва нареждането за покупка на финансови инструменти. С оглед на изложеното, от съда се иска да отмени обжалваното НП като незаконосъобразно.

Процесуалният представител на въззиваемата страна пледира пред съда за

потвърждаване на обжалваното наказателно постановление поради неговата законосъобразност. В представени писмени бележки са изложени подробни съображения относно неоснователността на подадената жалба. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийски районен съд счита, че подадената жалба срещу обжалваното наказателно постановление е процесуално допустима, доколкото е подадена от процесуално легитимирана страна в законоустановения 14-дневен срок и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Съдът, след като обсъди доводите в жалбата, както и тези, изложени от страните в съдебно заседание, в контекста на събраните по делото доказателства и след като в съответствие с разпоредбата на чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 314 НПК провери изцяло правилността на атакуваното наказателно постановление, констатира, че не са налице основания за неговата отмяна или изменение. Съображенията на съда за това са следните:

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема следната фактическа обстановка:

Към 30.12.2021 г. „Ц.Г.“ ЕАД осъществявало контрол върху „А.Е.А.З. Ц.К.Б. Ж.“ ЕАД и ПОАД „Ц.-С.“ АД по смисъла на § 1, ал. 2, т. 4, б. „а“ от ДР на КСО, тъй като упражнява пряко повече от половината от гласовете в общите събрания на двете дружества (упражнява пряко 100 % от гласовете в общото събрание на „З.Е.А.Д. Ж.К.Б. Ж.“ ЕАД и 50.04 % от гласовете в общото събрание на ПОАД „Ц.-С.“ АД). В този смисъл „А.Е.А.З. Ц.К.Б. Ж.“ ЕАД и ПОАД „Ц.-С.“ АД са дъщерни дружества на „Ц.Г.“ ЕАД по смисъла на § 1, ал. 2, т. 4б от ДР на КСО, поради което помежду си двете дружества са свързани лица по смисъла на § 1, ал. 2, т. 3, б. „а“, подбуква „аа“ от ДР на КСО.

С нареждане за покупка № 40663023246 от 23.12.2021 г. „А.Е.А.З. Ц.К.Б. Ж.“ ЕАД подало на извънборсов пазар нареждане за покупка на дялове на договорен фонд „Т.К.С.“, управляван от УД „Т.А.М.“ ЕАД, с ISIN код на емисията: BG9000001115 за 830 броя дялове при единична цена 78.6040666 USD и обща стойност на сделката 65 241.38 USD. Нареждането било подписано от прокуриста на „А.Е.А.З. Ц.К.Б. Ж.“ ЕАД К. С. В. и изпълнителния директор на дружеството Р.Г.В.. Нареждането за извършване на посочената покупка било направено чрез инвестиционен посредник „Р.Ф.“

АД. В нареждането не било отразено от страна на прокуриста и изпълнителния директор, че сделката по закупуване на дяловете от договорния фонд не следва да се сключва със свързани лица по смисъла на § 1, ал. 2, т. 3, б. „а“, подбуква „аа“ от ДР на КСО.

С нареждане № 36170042243 от 23.12.2021 г. за продажба била заявена продажба от името и за сметка на управлявания от ПОАД „Ц.-С.“ АД УПФ „Ц.-С.“ на извънборсов пазар на дялове на договорен фонд „Т.К.С.“, управляван от УД „Т.А.М.“ ЕАД с ISIN код на емисията: BG9000001115 за 830 броя дялове при единична цена 78.6040666 USD и обща стойност на сделката 65 241.38 USD. От потвърждението за сключената сделка е видно, че същата е сключена на 23.12.2021 г. в 16:58:11 часа с дата на сетълмент 30.12.2021 г. Сделката от името на ПОАД „Ц.-С.“ АД била сключена посредством инвестиционен посредник „АБВ Инвестиции“ ЕООД.

При осъществявания от КФН ежедневен дистанционен надзор по спазване на нормативните изисквания при инвестиране средствата на фондовете за допълнително пенсионно осигуряване било установено, че през месец декември на извънборсов пазар (ОТС) са сключени множество сделки за продажба на дялове на колективни инвестиционни схеми по чл. 176, ал. 1, т. 11 от КСО от името и за сметка на управлявания от ПОАД „Ц.-С.“ АД универсален пенсионен фонд, като въпросните сделки са сключени чрез посредничеството на инвестиционните посредници „АБВ Инвестиции“ ЕООД и „Р.Ф.“ АД.

Във връзка с извършване на дистанционна проверка относно спазване на изискванията на чл. 177, ал. 2 КСО била изискана информация от „Р.Ф.“ АД и „АБВ „Инвестиции“ ЕООД относно сделките, сключени на извънборсов пазар през месец декември 2021 г. с цел установява на насрещните страни по тях.

От писмо с вх. № РГ-03-190-6 от 08.02.2022 г. на ИП „АБВ Инвестиции“ ЕООД и писмо с вх. № РГ-03-176-1 от 11.03.2022 г. на ИП „Р.Ф.“ АД се установило, че страни по сключената на 23.12.2021 г. в 16:58:11 часа сделка били УПФ „Ц.-С.“, управлявано от ПОАД „Ц.-С.“ АД и „А.Е.А.З. Ц.К.Б. Ж.“ ЕАД.

С оглед направените констатации при извършената проверка св. В. на длъжност „главен експерт“ в дирекция „Осигурителен надзор“, управление „Осигурителен надзор“ на КФН, съставила АУАН № Р-06-113/30.03.2022 г.

срещу К. С. В. за извършено административно нарушение по чл. 177, ал. 2, т. 2 КСО, вр. вр. § 1, ал. 2, т. 3, б. „а“, подбуква „аа“ от ДР на КСО.

Въз основа на съставения АУАН било издадено НП № Р-10-209/21.09.2022 г. от заместник-председателя на КФН, с което за описаното в АУАН административно нарушение на К. С. В. била наложена „глоба“ в размер на 3000 лева.

НП било връчено на 28.09.2021 г. на К. В., който в законоустановения 14-дневен срок подал жалба срещу последното, която инициирала настоящото съдебно производство.

Така изложената фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, а именно: показанията на свидетелката В.; писма от ИП „Р.Ф.“ АД, ИП „АБВ Инвестиции“ ЕООД и „Централен депозитар“ АД, справки от ТРРЮЛНЦ, Нарездане № 40663023246 от 23.12.2021 г. от „А.Е.А.З. Ц.К.Б. Ж.“ ЕАД до „Р.Ф.“ АД; заверени копия от АУАН № Р-06-109/30.03.2022 г., НП № Р-10-200/21.09.2022 г., АУАН № Р-06-111/30.03.2022 г., НП № Р-10-204/21.09.2022 г., АУАН № Р-06-115/30.03.2022 г., НП № Р-10-211/21.09.2022 г., АУАН № Р-06-117/30.03.2022 г., НП № Р-10-214/21.09.2022 г., АУАН № Р-06-119/30.03.2022 г., НП № Р-10-217/21.09.2022 г. и Заповед № 3-48 от 03.02.2022 г., издадена от заместник-председателя на КФН.

Настоящият съдебен състав счита, че изложената в процесния АУАН и обжалваното НП фактическа обстановка е безспорно доказана от събраните по делото гласни и писмени доказателства. От показанията на св. В.С. се установява, че при извършената проверка е констатирано, че на 23.12.2021 г. в 16:58:11 часа е била сключена сделка по закупуване на извънборсов пазар на дялове на договорен фонд „Т.К.С.“, управляван от УД „Т.А.М.“ ЕАД с ISIN код на емисията: BG9000001115, а именно 830 броя дялове при единична цена 78.6040666 USD и обща стойност на сделката 65 241.38 USD. Купувач по сделката е „А.Е.А.З. Ц.К.Б. Ж.“ ЕАД, а продавач – УПФ „Ц.-С.“, управляван от ПОАД „Ц.-С.“ АД. От показанията на св. Стоянова, както и от приложеното на л. 30 от делото нареждане № 40663023246 от 23.12.2021 г., с което „А.Е.А.З. Ц.К.Б. Ж.“ ЕАД е подало нареждане за закупуване на дялове от договорен фонд „Т.К.С.“, е видно, че същото е подписано от К. С. В. като прокурист на „А.Е.А.З. Ц.К.Б. Ж.“ ЕАД и Р.Г.В. като изпълнителен директор

на същото дружество.

От справките от ТРРЮЛНЦ се установява участието на „Ц.Г.“ ЕАД в гласовете в общото събрание на „А.Е.А.З. Ц.К.Б. Ж.“ ЕАД и ПОАД „Ц.-С.“ АД.

Съдът кредитира и останалите писмени доказателства, приети от съда по реда на чл. 283 НПК, като относими към предмета на доказване по делото.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав намира от правна страна следното:

Преди да направи служебна проверка на материалноправната законосъобразност на обжалваното НП, настоящият съдебен състав счита, че дължи първо проверка дали процесното НП отговаря на изискванията на процесуалния закон. В този смисъл от приложената по делото Заповед № 3-48/03.02.2022 г. на заместник-председателя на КФН се установява, че актосъставителят по делото В. е оправомощена от заместник-председателя на КФН по реда на чл. 354, ал. 1 КСО да съставя актове за установяване на административни нарушения по чл. 177, ал. 2, т. 2 КСО. НП е издадено от компетентен орган съгласно разпоредбата на чл. 354, ал. 2 КСО – заместник-председателя на КФН.

Процесният АУАН и обжалваното НП са издадени и при спазване на предвидените в разпоредбите на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН давностни срокове, съдържат всички задължителни реквизити по чл. 42 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН, подписани са от съответните длъжностни лица и свидетели, като са връчени лично на жалбоподателя за запознаване със съдържанието им.

Съдът намира за неоснователно възражението на дружеството-жалбоподател, че е налице противоречиво описание на процесното административно нарушение в АУАН и НП, доколкото не ставало ясно за какво точно деяние е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя – действие или бездействие, както и дали се касае за извършителство или допустителство по смисъла на закона. Съдът счита, че не е налице противоречие между АУАН и НП в тази насока, доколкото и в двата акта е посочено, че К. С. В. е извършил конкретни действия – подписал съответните документи за сключване на процесната сделка (стр. 1 от АУАН и НП) и извършил съответните действия за покупка на дяловете от ДФ

„Т.К.С.“, което е довело до придобиването им от ЗЕАД „ЦКБ Живот“ ЕАД в нарушение на изискването по чл. 177, ал. 2, т. 2 КСО. Действително, на стр. 4 и стр. 7 от НП е посочено, че К. В. е осъществил бездействие, доколкото не е установил насрещната страна по сделката, както и не е вписал в графа „други специфични инструкции на клиента“ в нареждане за покупка № 40663023246 от 23.12.2021 г. информацията относно законовите ограничения за сделки със свързани лица. В този смисъл е направен извод, че В. в качеството си на прокурист на „А.Е.А.З. Ц.К.Б. Ж.“ ЕАД не е извършил горепосочените действия и е допуснал дружеството да закупи на ОТС дялове на ДФ „Т.К.С.“ от насрещна страна по сделката, явяваща се свързано лице. В този смисъл очевидно тезата на наказващия орган е, че жалбоподателят В. е подписал съответните документи за закупуване на процесните дялове без да провери коя е насрещната страна по сделката и без да даде изрични указания на инвестиционния посредник да не се сключва такава сделка със свързани лица. В атакуваното НП недвусмислено е описано, че деянието е извършено в хипотезата на допустителство, доколкото нарушението, изразяващо се в закупуване на съответните дялове, е осъществено от страна на „А.Е.А.З. Ц.К.Б. Ж.“ ЕАД, като свързано лице и купувач по сделката, но В. в качеството си на прокурист на дружеството е допуснал чрез проявеното бездействие при сключване на сделката да се стигне до закупуване на дяловете от ДФ „Т.К.С.“ от свързано лице. Следва да се посочи, че в случая се касае до сложен фактически състав, обуславящ допускане на извършване на нарушение по чл. 177, ал. 2, т. 2 КСО от страна на процесното дружество – подаване на нареждане за закупуване на съответните дялове и бездействие, изразяващо се в неустановяване на насрещната страна по сделката, респ. липсата на дадени указания на инвестиционния посредник за незакупуване на дяловете от свързани с купувача лица по смисъла на КСО. Доколкото в случая се касае за допустителство, очевидно същото е извършено от страна на жалбоподателя В. чрез проявеното бездействие, а именно допускане сключване на сделката без да осъществи горепосоченото поведение. Действията на жалбоподателя във връзка с подписване на съответните документи и покупка на процесните дялове касае единствено описание на обстоятелства от фактическия състав, довел до придобиване от „А.Е.А.З. Ц.К.Б. Ж.“ ЕАД на процесните дялове от ДФ, но не обуславят твърдение, че К. В. е извършител на твърдяното нарушение. Следва да се посочи, че на стр. 3 от АУАН ясно е посочено, че

„задължението за спазване на забраната за придобиване е вменено на свързаното лице. В тази връзка, както по-горе беше подробно описано, К. С. В. в качеството си на прокурист.....е извършил съответните действия за покупка на дяловете на ДФ „Т.К.С.“ в нарушение на чл. 177, ал. 2, т. 2 КЗО“. В този смисъл е видно, че актосъставителят не твърди жалбоподателят В. да е извършител на нарушението. Напротив, изрично е посочено, че задължено лице за спазване на забраната по чл. 177, ал. 2, т. 2 КСО е именно свързаното лице „А.Е.А.З. Ц.К.Б. Ж.“ ЕАД, докато В. е действал като прокурист на дружеството, от чието име е сключена сделката, поради което последният се явява допустител на извършеното нарушение.

Обобщавайки гореизложеното, съдът счита, че в НП ясно и недвусмислено е описано санкционираното поведение от страна на жалбоподателя, както и правната форма на противоправното му поведение – допускане извършване на административното нарушение от страна на дружеството, на което е прокурист. В този смисъл по никакъв начин не е ограничено правото на защита на наказаното лице, доколкото последното е било наясно с фактическите и правни рамки на вмененото му „административно обвинение“. Действително, в АУАН е налице лаконично описание на противоправното поведение на жалбоподателя В., като в същото единствено е посочено сключването на процесната сделка без да са изложени твърдения относно проявеното бездействие от страна на последния във връзка с установяване на насрещната страна по сделката и даване на съответните указания на инвестиционния посредник. В случая обаче съдът счита, че не е налице противоречие между АУАН и НП, а непълно описание в АУАН, като обвинителната теза на наказващия орган е подробно развита именно в НП. В случая е приложима разпоредбата на чл. 53, ал. 2 ЗАНН, съгласно която НП се издава дори и да е допусната нередовност в АУАН стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. В конкретния случай следва да се приеме, че е налице тази хипотеза, доколкото, макар и лаконично, в АУАН е посочено, че нарушител по чл. 177, ал. 2, т. 2 КСО е свързаното лице „А.Е.А.З. Ц.К.Б. Ж.“ ЕАД, докато В. е осъществил деянието като прокурист, в резултат на чието поведение (имплицитно съдържащо и проявено бездействие) се е стигнало до сключване на процесната сделка. В случая не са описани точно и ясно какви действия е следвало да осъществи жалбоподателят, но от АУАН става ясно,

че е допуснато закупуване на дяловете на ДФ „Т.К.С.“ без да е установено, че се касае за продавач, който се явява свързано лице. В този смисъл съдът счита, че непълнотата на АУАН не е от естество да доведе до неяснота на вмененото на К. В. административно нарушение, както и формата, при която е осъществено последното. НП не противоречи на съставения АУАН, като със същото единствено е прецизирано от фактическа страна изпълнителното деяние при осъществяване на административното нарушение чрез посочване на конкретните действия, които е следвало да осъществи, за да не се стигне до закупуване на дяловете от свързано лице.

Съдът намира за неоснователно възражението и за допуснато нарушение на принципа „non bis in idem“ при издаване на атакуваното НП, доколкото посочените АУАН № Р-06-109/30.03.2022 г. и НП № Р-10-200/21.09.2022 г., АУАН № Р-06-111/30.03.2022 г. и НП № Р-10-204/21.09.2022 г., АУАН № Р-06-115/30.03.2022 г. и НП № Р-10-211/21.09.2022 г., АУАН № Р-06-117/30.03.2022 г. и НП № Р-10-214/21.09.2022 г., АУАН № Р-06-119/30.03.2022 г. и НП № Р-10-217/21.09.2022 г., касаят различни сделки, сключени на извънрегулиран пазар. Макар и да е налице съвпадение в датата на подписване на нарежданията за закупуване на съответните дялове, както и наличието на идентичност между страните по сделките и инвестиционните посредници, чрез които са сключени същите, по същество се касае за сделки, сключени в различно време на 23.12.2021 г., като същите са имали различен предмет – закупуване на дялове от ДФ „Тексим Балкани“ (НП № Р-10-200/21.09.2022 г.), „Тексим Консервативен Фонд“ (НП № Р-10-204/21.09.2022 г.), „Селект Регионал“ (НП № Р-10-211/21.09.2022 г.), „Златен лев Индекс 30“ (НП № Р-10-214/21.09.2022 г.) и „Конкорд Фонд 5 Централна и Източна Европа“ (НП № Р-10-217/21.09.2022 г.). С оглед на гореизложеното, в случая не се касае за едно и също административно нарушение, доколкото са сключени отделни сделки, свързани с придобиването на различни дялове от договорния фонд. В този смисъл не е допуснато нарушение на принципа „non bis in idem“, като на основание чл. 18 ЗАНН правилно жалбоподателят е бил санкциониран за всяко административно нарушение поотделно.

Съдът намира за неоснователно и релевираното възражение за допуснато процесуално нарушение по смисъла на чл. 52, ал. 4 ЗАНН, доколкото наказващият орган не е извършил допълнителна проверка на спорните

обстоятелства. Следва да се посочи, че административнонаказващият орган е спазил посочената норма, доколкото е съобразил събраните по преписката доказателства и е отговорил на възраженията на жалбоподателя. Съгласно разпоредбата на чл. 52, ал. 4 ЗАНН наказващият орган извършва допълнително разследване на спорните обстоятелства, но само когато това е необходимо. Очевидно в процесния случай не е била налице такава необходимост, което се установява и от отговорите на възраженията на нарушителя, обективирани в съдържанието на НП.

Не представляват процесуални нарушения, още по-малко съществени такива, несъставянето на констативен протокол по реда на чл. 19, ал. 6 ЗКФН, както и непредявяването на нарушителя на Заповед № 3-48/03.02.2022 г. касателно оправомощаване на актосъставителя да състави процесния АУАН. Както правилно е посочила въззиваемата страна, съставянето или не на констативен протокол по реда на чл. 19, ал. 6 ЗКФН е обстоятелство, което е ирелевантно относно процедурата по съставяне на АУАН и издаване на атакуваното НП, доколкото касае вътрешноведомствени отношения в КФН. Наличието или не на такъв протокол не рефлектира по никакъв начин към законосъобразността на започване на административнонаказателното производство, което в случая е станало със съставяне на АУАН.

Липсва и задължение за предявяване на нарушителя на доказателствата по преписката, в частност горепосочената заповед за материална компетентност на актосъставителя, доколкото съгласно разпоредбата на чл. 43, ал. 1 ЗАНН е налице такова задължение за предявяване само по отношение АУАН.

При преценка правилното приложение на материалния закон, настоящият съдебен състав счита, че К. С. В. е осъществил състава на вмененото му административно нарушение по 177, ал. 2, т. 2 КСО, вр. § 1, ал. 2, т. 3, б. „а“, подбуква „аа“ от ДР на КСО.

Съгласно разпоредбата на чл. 177, ал. 2, т. 2 КСО активи на фонд за допълнително задължително пенсионно осигуряване и на фонд за извършване на плащания не могат да се придобиват от свързани с пенсионноосигурителното дружество лица. От приложените справки от ТРРЮЛНЦ и „Централен депозитар“ АД се установява, че към 30.12.2021 г. „Ц.Г.“ ЕАД е осъществявало контрол върху „А.Е.А.З. Ц.К.Б. Ж.“ ЕАД и ПОАД „Ц.-С.“ АД по смисъла на § 1, ал. 2, т. 4, б. „а“ от ДР на КСО, тъй като

упражнява пряко повече от половината от гласовете в общите събрания на двете дружества (упражнява пряко 100 % от гласовете в общото събрание на „З.Е.А.Д. Ж.К.Б. Ж.“ ЕАД и 50.04 % от гласовете в общото събрание на ПОАД „Ц.-С.“ АД). В този смисъл „А.Е.А.З. Ц.К.Б. Ж.“ ЕАД и ПОАД „Ц.-С.“ АД са дъщерни дружества на „Ц.Г.“ ЕАД по смисъла на § 1, ал. 2, т. 4б от ДР на КСО, поради което помежду си двете дружества са свързани лица по смисъла на § 1, ал. 2, т. 3, б. „а“, подб. „аа“ от ДР на КСО. Това обстоятелство не е спорно между страните по делото.

По несъмнен начин се установи, че на 23.12.2021 г. в 16:58:11 часа е била сключена сделка по закупуване на извънборсов пазар на дялове на договорен фонд „Т.К.С.“, управляван от УД „Т.А.М.“ ЕАД с ISIN код на емисията: BG9000001115, а именно 830 броя дялове при единична цена 78.6040666 USD и обща стойност на сделката 65 241.38 USD. Купувач по сделката е „А.Е.А.З. Ц.К.Б. Ж.“ ЕАД, а продавач – УПФ „Ц.-С.“, управляван от ПОАД „Ц.-С.“ АД. С оглед на това е допуснато придобиването на 30.12.2021 г. (датата на сетълмент по процесната сделка) на дялове от договорен фонд от свързано лице – ПОАД „Ц.-С.“ АД, с което е осъществено нарушение по чл. 177, ал. 2, т. 2 КСО.

В случая е налице осъществено допустителство от страна на К. С. В. при осъществяване на нарушението, доколкото при сключване на посочената сделка, последният в качеството си на прокурист на купувача „А.Е.А.З. Ц.К.Б. Ж.“ ЕАД, не е извършил необходимите действия (даване на писмени указания на инвестиционния посредник за неключване на сделката със свързани с дружеството лица по смисъла на КСО), с което е допуснал „А.Е.А.З. Ц.К.Б. Ж.“ ЕАД да сключи процесната сделка с продавач ПОАД „Ц.-С.“ АД. Следва да се посочи, че съгласно разпоредбата на чл. 10 ЗАНН допустителите се наказват само в предвидените от закон случаи. В този смисъл е и нормата на чл. 24, ал. 2 ЗАНН, съгласно която за административни нарушения, извършени при осъществяване дейността на предприятия, учреждения и организации, отговарят работниците и служителите, които са ги извършили, както и ръководителите, които са наредили или допуснали да бъдат извършени. В настоящия случай К. В. се явява прокурист на „А.Е.А.З. Ц.К.Б. Ж.“ ЕАД, а именно лице, на което е възложено управление на предприятието на търговеца, вкл. ръководна длъжност в същото. Видно от публикувания в

ТРРЮЛНЦ договор за търговско управление от 18.05.2018 г., на К. В. е възложено да извършва всички действия и сделки, които са свързани с упражняване на търговската дейност на дружеството, както и съвместно с изпълнителния директор да осъществява правата на работодател на дружеството. С оглед на това, към 30.12.2021 г. жалбоподателят В. е изпълнявал ръководна функция в „А.Е.А.З. Ц.К.Б. Ж.“ ЕАД. Отделно от това, в разпоредбата на чл. 351, ал. 1, т. 3 КСО изрично е предвидена административнонаказателна отговорност на физическото лице, което допусне извършване на нарушение по чл. 177, ал. 2, т. 2 КСО, както и в настоящият случай. В този смисъл е и константната съдебна практика по приложението на чл. 351, ал. 1 КСО, според която ръководителите на съответните дружества, задължени лица по КСО, следва да носят административнонаказателна отговорност като допустители за осъществени нарушения от представляваните от тях дружества – Решение № 586 от 31.01.2017 г. по адм. дело № 8486/2016 г. по описа на АССТГ, IV-ти касационен състав; Решение № 2792 от 25.04.2017 г. по адм. дело № 1596/2017 г. по описа на АССТГ, XIV-ти касационен състав, Решение № 2458 от 13.04.2016 г. по адм. дело № 287/2016 г. по описа на АССТГ, V-ти касационен състав, Решение № 3874 от 09.06.2017 г. по адм. дело № 2808/2017 г. по описа на АССТГ, VII-ми касационен състав и др.

С оглед на изложеното, съдът счита, че жалбоподателят В. се явява административнонаказателно отговорно лице с оглед допускане извършването от страна на „А.Е.А.З. Ц.К.Б. Ж.“ ЕАД на административно нарушение по чл. 177, ал. 2, т. 2 КСО.

Съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, че доколкото „А.Е.А.З. Ц.К.Б. Ж.“ ЕАД не е наказано от КФН за извършено административно нарушение по чл. 177, ал. 2, т. 2 КСО, то е недопустимо ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя В. за допустителство. Съдът счита, че за да е налице осъществено допустителство при извършване на дадено административно нарушение, не е необходимо предварително да е ангажирана административнонаказателната отговорност на съответното юридическо лице, чийто ръководител е допустителят.

Не може да бъде споделено и релевираното от жалбоподателя възражение

относно недоказаност на мястото и времето на извършване на административното нарушение от страна на К. В.. Както се посочи по-горе, в случая се касае за сложен фактически състав по придобиване на процесните активи, свързан с подаване на нареждане за сключване на сделката и нейното сключване чрез съвпадане волеизявленията на двете страни. В случая нареждането за придобиване на процесните дялове от договорния фонд е подписано от К. В. на 23.12.2021 г., като самата сделка следва да се счита за сключена именно на 30.12.2021 г. (датата на сетълмента по сделката). Доколкото разпоредбата на чл. 177, ал. 2, т. 2 КСО регламентира като нарушение придобиването на съответните активи от свързани лица, то нарушение ще е извършено едва при приключване на сложния фактически състав по сключване на сделката и придобиване на активите, което в случая е станало именно на 30.12.2021 г., когато е сетълмента по сделката. Правилно е посочено в НП и мястото на извършване на нарушението, а именно гр. София, където се намира седалището и адресът на управление на „А.Е.А.З. Ц.К.Б. Ж.“ ЕАД, в чийто портфейл са включени придобитите дялове от договорния фонд. Ирелевантно се явява в случая обстоятелството, че инвестиционните посредници имат дейност на територията на гр. Варна, където се твърди, че е подадено нареждането за закупуване на дяловете, доколкото от значение е мястото на довършване на нарушението, което е допуснато от К. В., в случая гр. София, където е седалището на представляваното от него дружество-купувач.

Съдът счита, че нарушението, във формата на допустителство, е извършено от жалбоподателя виновно при форма на вина несъзнавана непредпазливост (небрежност). Действително, предвид начина на сключване на сделката на извънрегулиран пазар посредством инвестиционни посредници, жалбоподателят В. не е съзнавал кое е насрещното лице по сключената сделка, както и че същото се явява свързано лице по смисъла на § 1, ал. 2, т. 3, б. „а“, подбуква „аа“ от ДР на КСО. Това обстоятелство обаче изключва единствено съзнаваните форми на вина на дееца, а именно умисъла и съзнаваната непредпазливост. В случая обаче К. В. е могъл и е бил длъжен да предвиди сключването на сделката със свързано лице, дъщерно дружество на дружеството-майка „Ц.Г.“ ЕАД, поради което е следвало да не допуска това негативно изменение на обективната действителност. Съдът напълно споделя изложените в НП и в хода на съдебните прения от страна на

наказващия орган съображения за възможните действия, които е следвало да бъдат извършени от К. В., за да не се стигне до посочения противоправен резултат. Най-малкото при подаване на нареждането за покупка до инвестиционния посредник К. В. е следвало да впише изрично като необходимо условие при сключване на сделката да не се сключва такава със свързани лица на купувача съобразно изискването на чл. 177, ал. 2, т. 2 КСО. В настоящата хипотеза, от една страна К. В. е имал обективна възможност да предвиди настъпилите общественоопасни последици, като е можел да не допусне настъпването им чрез вписване в нареждането до инвестиционния посредник на ограничение в придобиване на дялове от процесния договорен фонд, ако продавач е някое от свързаните с купувача лица по смисъла на КСО. Такова задължение е съществувало за прокуриста именно с оглед разпоредбата на чл. 351, ал. 1, т. 3, вр. чл. 177, ал. 2, т. 2 КСО, вменяваща му задължение да не допуска придобивания на активи от посочения вид, когато продавач е свързано лице на управляваното от него дружество. Такова задължение произтича и от дължимата грижа на добър търговец по отношение на дружеството, чието предприятие му е възложено за управление, вкл. т. 4.2. от Договора за търговско управление от 18.05.2018 г., с която му се вменява да осъществява търговското управление лично и с грижата на добрия търговски управител в интерес на дружеството.

За така извършеното нарушение в хипотезата на допустителство в санкционната разпоредба на чл. 351, ал. 1, т. 3 КСО е предвидено налагането на „глоба“ в размер от 3000 до 40 000 лева. В настоящия случай наказващият орган е наложил на К. В. административно наказание в предвидения му минимум, а именно „глоба“ в размер на 3000 лева. С оглед на това е безпредметно да се обсъждат смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства по смисъла на чл. 27, ал. 2 и ал. 3 ЗАНН, тъй като съгласно принципа „*reformatio in reus*” положението на жалбоподателя не може да се влоши само по подадена от него жалба. В този смисъл НП се явява законосъобразно и в санкционната си част.

Съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя за наличието на маловажен случай на нарушение, поради което наказващият орган е следвало да приложи разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Съгласно разпоредбата на § 1, т. 4 ДР на ЗАНН, за да се определи един случай като

маловажен се взема предвид липсата или незначителността на настъпилите вредни последици или по-ниската степен на обществена опасност на деянието в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид. В конкретиката на настоящия случай, съдът счита, че осъщественото във форма на допустителство административно нарушение от К. В. не разкрива характеристиките на маловажен случай, тъй като не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от този вид. Съдът намира за неоснователно и релевираното възражение от жалбоподателя, че при сключване на процесната сделка е получена чиста печалба от 1810.41 лева, в сравнение, ако сделката беше сключен директно с управляващото дружество, доколкото посоченото обстоятелство е ирелевантно. Разпоредбата на чл. 177, ал. 2, т. 2 КСО регламентира абсолютна забрана за придобиване на посочените активи от свързани лица, като е без значение при какви финансови условия е сключена сделката по придобиването им. Доколкото в случая е допуснато нарушение на императивната разпоредба на чл. 177, ал. 2, т. 2 КСО без да са налице множество или смекчаващи отговорността обстоятелства, то и не е налице маловажен случай на извършеното от К. В. деяние. С оглед на това, наказващият орган правилно не е приложил разпоредбата на чл. 28 ЗАНН.

По изложените съображения съдът намира подадената жалба за неоснователна, поради което атакуваното наказателно постановление следва да се потвърди като законосъобразно и обосновано.

Съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 ЗАНН и предвид направеното изрично искане в хода на съдебните прения от страна на процесуалния представител на въззиваемата страна, в полза на последната следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение. Предвид липсата на правна и фактическа сложност на делото, съдът счита, че възнаграждението следва да се определи в предвидения в разпоредбата на чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ минимален размер, а именно 80 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № Р-10-209/21.09.2022 г., издадено от заместник-председателя на Комисия за финансов надзор, с което на К. С. В. е наложена „глоба“ в размер на 3000 лева за извършено административно нарушение по чл. 177, ал. 2, т. 2 КСО, вр. § 1, ал. 2, т. 3, б. „а“, подбуква „аа“ от ДР на КСО.

ОСЪЖДА К. С. В. с ЕГН *****, с постоянен адрес гр. София, ул. „Рибарица“ № 17, вх. „Б“, ет. 5, ап. 30, да заплати на Комисия за финансов надзор сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство на въззивемата страна по настоящото дело.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____